

J. Plečnik: Vrtna arhitektura

Bokavšek

Magajna Bogomir

Pije vino, pije vino mladi Bokavšek. Pije vino, pije, pije vsa družba, poje, vriska. Bokavšek daje za pijačo, hej, za pijačo fantom v slovo! Z dlanjo meče denar na mizo in oči mu gore od vina. Skozi okno tam pod previsi in bregovi se vidi morje. Kipi morje, sije solnce in se z morjem igra. Črna lisa, največja črna lisa v pristanišču se ziblje, ziblje. Solnce sije v tri rdeče črte, v tri dimnike... Bokavšek pije, pije.

»Živela tvoja Argentina, Bokavšek!«

»Živela Argentina, fantje!«

»Živela moja Manica, fantje!«

»Živela Manica, ha, ha!«

»Živela mója Manica, sem rekel.«

»Živela tvója Manica, ha, ha!«

Družba je pijana, vesela in se smeje; glasno in hrupno se smeje. Pomenljivo krožijo pogledi iz oči v oči. Bokavšek ne ve, zakaj se smeje družba, pa je dobre volje, ker so dobre volje drugi.

Za mizo igra skaženi študent, Jokle Benčina iz Trsta, harmoniko. Ni vesel njegov obraz in poteze so mu spačene. Kalne, pijane oči begajo za Bokavškovim obrazom. Srd in vedno večja žalost lega v nje. Zvoki njegove harmonike so čudno globoki, kot bi prihajali iz dna morja skozi težke, težke kot črnilo temne valove.

Sumljivo gleda na družbo, sumljivo v kot, kjer se smeje Oštirjev Joža, tisti, čigar vino za Bokavškove denarje pijo. Bokavšek poslušá godbo in se jezi. »Hej, vraga, Jokle, ne cmeri se s svojo godbo! Ne točimo ti vina za žalost, v veselje ga pij!«